

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 84. Guilielmus III. Auriacus Princeps in Angliæ Regem proclamatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. teræ suæ, quæ Eberhardi III. Wirten-
A. C. 1689. bergensis Ducis Vidua erat, educan-
 dum, atque in Lutherana religione in-
 stituendum tradidit: miseram tamen
 sortem Filii sui misertus Pater rem eo
 deduxit, ut inopinata non minus, quam
 pia fraude Leopoldus Fridericus Vien-
 nam deduceretur, ac sensim Catholicæ
 fidei præceptis egregie imbutus, fidem
 Catholicam profiteretur. Inde vero
 quæstus & lamenta Protestantium Or-
 dinum, qui ad Cæsarem rem deserunt,
 summisque precibus instant, ut iniquis-
 simam vim ulcisceretur, eoquod inter
 pacta nuptialia præcipue inter rapti
 Filii Parentes cautum fuisset, ut filii
 nulla alia, quam Lutherana reli-
 gione imbuendi essent: cum autem
 Leopoldus Fridericus ipsemet ab hac
 secta se abhorrere profiteretur, ipse in
 Italiam deportatus est, frustra recla-
 mantibus Lutheranis. Obiit Ludovi-
 cus Fridericus gloriose in prælio Lan-
 daviensi anno sequentis sæculi secundo.

§. LXXXIV.

*Guilielmus III. Auriacus Princeps in
 Angliæ Regem proclamatus.*

*Rapin Hist.
 d'Angl.
 tom. 10.
 Hist. des re-
 vol. t. 2. p. 42.*

Ineunte hoc anno Guilielmus III. Au-
 riacus Princeps in Angliæ Regno
 perhonorifice exceptus, totus in eo
 erat

Sæc. XVII.
A. C. 1689

erat, ut omnem usurpandi sceptri sus-
spicionem a se amoliretur; quocirca
coram Senatu recens convocato de-
claravit, se duntaxat eo fine in Regnum
penetrasse, ut populum Anglicanum a
Papismi jugo & tyrannide liberaret,
ac fundamentales Angliæ leges hæc-
tenus violatas resarciret, id autem cum
jamjam effecisset, se lubenter Hagam
reversurum, nec se velle acceptare re-
gimen precarium, atque a vita & im-
perio suæ Conjugis dependens, prout
quosdam Senatores decrevisse, com-
periisset: si vero sibi totam auctoritatem
Regiam concedere tergiversarentur, se
compulsam iri, ut Anglos suos alias
sibi fidos Regi ab eis tam acerbe vexato
necnon Papistis traderet. Huic Prin-
cipis declarationi optatus allusit even-
tus; die enim septima Februarii Sena-
tus decidit, Jacobum II. eo quod An-
gliæ leges & pacta inter ipsum & po-
pulum instigantibus Jesuitis violasset,
necnon e Regno excessisset, sua fuga solio
nuntium misisse: ne vero genuinam hujus
decisionis rationem celarent, insuper
die decima sexta Decembris declara-
runt, *nullum Principem Romano - Catholi-
cum, nullam Principem religione Catholicam
unquam aliquid juris imposterum ad An-
gliæ Regnum habituros: die autem de-*
cima

Sæc. XVII. cima septima ejusdem Mensis Auriacum
A. C. 1689. Principem, ejusque Conjugem Mariam
 in Angliæ, Scotiæ & Hiberniæ Reges
 proclamarunt, quin solliciti essent, quo
 jure vivente adhuc Rege Auriacus sce-
 ptrum acceptare potuerit & an Sena-
 tus de folio disponendi jus habuerit:
 circa has quæstiones pene innumeri
 vulgabantur libri, quibus tamen nec
 Anglorum rebellio, nec Principis usur-
 patio obvelari poterat; etiamsi enim
 Jacobus II. Rex re ipsa supremæ suæ
 auctoritatis limites contra patrias leges
 extendisset, nonne ipsemet sua decreta
 hisce legibus adversa revocavit, Con-
 siliarios suos, qui tanti mali Authores
 credebantur, a se amovit, necnon a
 subditis suis veniam gratiamque petiit?
 Aufugit quidem Rex e Regno, sed
 nonnisi metu compulsus, a suis dere-
 lictus, ab inimica classe profligatus, at-
 que a suo Regni Competitore pressus:
 Num coacta ejusmodi fuga pro volun-
 taria sceptri renuntiatione habenda?
 Num æquitati consonum est, potestatis
 excessum ipsa Regni spoliatione mul-
 ctare? quo jure, ipso Rege adhuc præ-
 sente, utpote ex fuga retracto, Angli
 Auriaco præcipuum supremæ potestatis
 actum, scilicet Parlamenti convocatio-
 nem vindicare, eumque Jacobo subro-
 gare poterant? qua æquitatis specie
 Auria-

Auriacus Regem arctius custodire, Sæc. XVII.
 cunctos a suo alloquio arcere, & literas A. C. 1689.
 intercipere, ejusque solium tanquam va-
 cans declarare poterat? An thronus va-
 cat, quando successio est hæreditaria,
 & supersunt hæredes? num Patre fors
 peccante, ac profugo Jacobi II. Filius
 Regno sese abdicavit? num ipsi volun-
 taria fuit ejus in Franciam translatio?
 Esto, dubitatum fuisse de legitimis ejus-
 dem natalibus: cur Angli hoc dubium
 dissolvere neglexerunt, cur indicta caus-
 sa eum æque ac ejus Patrem a solio ex-
 cluserunt? cur sceptrum non devolve-
 runt ad natu majorem Jacobi Filiam,
 cur non ad secundo genitam? Fatean-
 tur Angli, se ad naturæ leges tam e-
 normiter violandas, ac tot calumnias
 & injurias nullatenus a legitimo regiam
 potestatem coercendi studio, sed a fa-
 natico Religionis Catholicæ odio im-
 pulsos fuisse. Tantum odium fidei po-
 tuit suadere malorum.

§. LXXXV.

*Infustum Jacobi II. Regis bellum
 contra Anglos.*

Nil aliud Jacobo Angliæ Regi super-
 erat, nisi ut sceptrum sibi inique
 ereptum armis recuperaret: quocirca
 die septima Januarii non sine maximo
 Ss 4 liber-

Quincy t. 3.
 pag. 146.
 Theatr. Eu-
 rop. t. 13.
 pag. 949.